ГОД. III — ЯМБОЛЪ, 30 НОЕМВРИ 1926 ГОД. — БРОЙ 147—148.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически въпроси.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“ - Марангозовъ - Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

печати
каучукови и металически.
ПОРЖЧКИ при
Иванъ К. Марангозовъ
печатница «Свѣтлина»
Ямболъ.

Съзнателното гражданство трѣбва да подкрепи „Тракиецъ“ — вестникъ отстояващъ културнитѣ интереси на града.

Д-ръ ИВАНЪ БОЯДЖИЕВЪ
Ямболъ, ул. „Раковска“ 23
съобщава, че освенъ
РЕНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ,
съ който прави прегледи и фотографии,
и
КВАРЦОВА ЛАМБА
за изкуствено слънчолѣчение
набави и работи съ
ПАНТОСТАТЪ
апаратъ за електролѣчение. 2—5

Спасени сж тия, които иматъ скжсани галоши!

Нека всѣки донесе галошитѣ си за поставяне подметки въ техническото бюро на

Моисъ И. Асса
улица «Търговска» № 64,

където ще бждатъ преправени отъ специалистъ съ **английски** подметки, при следнитѣ цени: мжжки галоши за подметки 70 лева, за токове 30 лева; дамски галоши за подметки 50 лева, за токове 20 лева.

Ще се правятъ освенъ долни и горни поправки. 2—10

Посетете, за да се увѣрите.

Дамския шивачески курсъ на г-ца ЦАНКА КАМБУРОВА, субсидиранъ отъ Бургаската Търговско-Индустриална Камара, **се премѣсти** въ салона на новото здание на **БР. ХЪРКОВИ** — до пощата.

При курса се приематъ за изпълнение поржчки горни дамски и детски дрехи. Въ ателието се получаватъ всички европейски **модни журнали**, по които се изпълняватъ най изящно всѣкакви модерни **бални, вечерни и официални дамски** тоалети при най-богатъ изборъ на модели.

Специално за балнитѣ тоалети при ателието работи дипломиранъ майсторъ-специалистъ, съ най усъвършенствувани машини **за плесиране и фрезиране.**

Поржчкитѣ се изработватъ най-грижливо, при конкурентни цени. 1—5

„ЩАЕРЪ“ „ЩАЕРЪ“ „ЩАЕРЪ“
ЦАРЯ НА АВТОМОБИЛИТѢ.

ПЖТНИЦИ!

Искате ли да пжтувате евтино, бързо, сигурно, приятно, удобно и съ отопление презъ зимния сезонъ, търсете скоропуснатия въ движение автомобилъ «ЩАЕРЪ», който пжтува постоянно Ямболъ—Елхово—Каваклий и обратно.

За другаде по споразумение.

Въ Ямболъ се продаватъ билети при **Атанасъ Динковъ** — будката предъ кафене «Сливенъ».

1—3 **Коста Янковъ—шофьоръ.**

БЛАГОДАРНОСТЬ.

Долуподписанитѣ изказваме нашата публична благодарность къмъ **машинната бакърджийска работилница „ТРУДЪ“ на Бр. Юрд. Казанджиеви** — Ямболъ за изработенитѣ ни **ракиени казани** отъ горепоменатата фирма, като намираме, че тази **тѣхна система** казани превъзхождуватъ всички други по качество на материалъ, изработка и здравина. Даватъ голѣмъ процентъ ракия на градусъ и количество съ малко време, гориво и трудъ.

Препоржчваме на нуждающитѣ се отъ ракиени казани горепоменатата бакърджийска работилница.

Съ почитание: Н. С. Арабаджиевъ, Алекси х. Иливъ, Симеонъ Стефановъ, Василъ Кратуновъ. 1—5

Помнете и си вземете бележка!

1. Не си инсталирвайте **електр.—техническа мрежа,** до като не провѣрите цената и качеството на материала.
2. Не си **осигурявайте живота,** докато не провѣрите последнитѣ таблици и износни условия за застраховка на българ. кооп. осигурително д-во «Мусала» — София.
3. Не си купувайте **грамофони и плочи за сжщитѣ,** докато не провѣрите прочутитѣ и всеизвестнитѣ практични грамофони **„Микифонъ“,** при цени износни и крайно улеснение за изплащане.
4. Не си доставяйте **велосипеди,** както и **мотоциклети,** докато не провѣрите тия отъ прочутата фабрика **„Алсионъ“,** при цени и условия вънъ отъ всѣка конкуренция.

За всичко гореизложено отнесете се до **Електро-техническо бюро МОИСЪ И. АССА— Ямболъ** улица „Търговска“ 64.
—5

Рекламирайте чрезъ „Тракиецъ!“

XI РЕДОВЕНЪ СЪБОРЪ НА ТРАКИЙЦИТѢ.

Ямболската Тракийска организация обяви още на 19 т. м., че въ града ни ще се състои на 21, 22 и 23 т. м. XI-ия редовенъ съборъ на тракийци, като кани всички съидейници и съчувственици да посетятъ последния.

Въ сжбота, сутриньта още, започнаха да пристигатъ съборяни и гости отъ бургаския край. Подиръ обѣдъ съ влака, който пристига въ $5^1/_2$ часа, пристигнаха около 700—800 души делегати и гости. Всички родолюбиви организации се явиха въ помощь на мѣстната тракийска организация по настаняването на гоститѣ. Вечерьта всички съборяни присжтствуваха на церемонията «Заря» и факелно шествие, устроени отъ частитѣ на мѣстния гарнизонъ по случай бойния празникъ на 3-а пехот. на Балканска дивизия.

Първия день на събора.

Сутриньта, 21 т. м. недѣля, тракийци, начело съ знамената и портретитѣ на падналитѣ войводи тракийци за свободата на Тракия, присжтствуваха на молебена въ двора на 37 пехотна Пиринска дружина.

Съборътъ заседава въ кино «Свѣтлина».

Отъ 2 часа още голѣмия салонъ почна да се пълни съ делегати, гости и граждани окичени съ бѣли ленти.

Въ $3^1/_4$ ч. събора бѣ откритъ отъ г-нъ Яни Поповъ, председатель на изпълнителния комитетъ, който въ сбита прочувствена речь описа на кратко положението, въ което се намира тракийския въпросъ и очърта надеждитѣ, които се откриватъ за свободата на Тракия. Следъ това цѣлия съборъ почете съ ставане на крака паметьта на починалитѣ членове на съюза: Лаз. Маджаровъ, С. Шиговъ и Ив. Читаковъ.

Избра се бюро, което да ржководи заседанията на събора: председатель Ал. Разбойниковъ, подпредседатели Ив. Пандалеевъ и Калчевъ, секретари: Бояджиевъ, Вълчевъ, Кръчмаровъ, Ив. п. Василевъ, Власковъ и Кратунковъ.

Председателя благодари за направената му честь и предложи да се приематъ комиситѣ:

1. По оземляване и настаняване на бѣжанцитѣ тракийци.
2. По пълномощията.
3. Политическа комисия.
4. По печата.
5. Комисия по бюджета.
6. Измѣнение на устава.

Събора бѣ поздравенъ отъ секретаря на Ямболския клонъ отъ Съюза «Българска Родна Защита». Той въ сбита прочувствена речь очърта задачитѣ на съюза и връзката, която сжществува между двѣтѣ организации — ратувайки за свободата на нашата изстрадала Родина. Громко ура последва думитѣ на говорителя.

Последваха поздравленията: Отъ запаснитѣ офицери и подофицеритѣ, сжщо и отъ Ямболското Женско дружество «Развитие» и Македонското братство.

Вечерьта въ салона на Военния Клубъ бѣ представена драмата на нашия съгражданинъ поетъ г-нъ Любомиръ Брутовъ «Гитра». Публиката бѣ изключително тракийска. Героинята на пиесата Гитра игра съ чувство. А г-нъ Хълчевъ въ ролята на Димо представи много хубаво смѣлия неустрашимъ тракиецъ, който даде толкова много скжпи жертви за свободата на своята Родина. На представлението присжтствуваха 2 французки кореспонденти на чуждестранни вестници, които открито манифестираха задоволството си отъ играта. Имаше къмъ тѣхъ аташирани лица, които имъ обясниха съдържанието на пиесата.

Втория день. Заседанието започна въ $8^1/_4$ часа. Преди да се даде думата на председателя на изпълнителния комитетъ, поднесоха се поздравления отъ председателя на Ямболското читалище «Съгласие» и Младежката Тракийска организация.

По предложението на председателя изпрати се поздравителна телеграма до председателя на английската фондация, която построи селото Атолово за бѣжанцитѣ и до Рене Шаронъ — представитель на Обществото на Народитѣ по използуване на бѣжанския заемъ.

Отъ страна на юнашкото дружество поздрави г-нъ Борисъ Дамяновъ. Речьта му бѣ енергична и бликаща патриотизъмъ. Съпроводена бѣ съ бурни одобрения отъ цѣлия съборъ. Поздравленията на председателя на дружество «Инвалидъ» бѣха изслушани на крака.

По предложение на делегата Дяковъ прие се съ живи одобрения да се изпрати поздравителна телеграма до Негово Величество Царя на българитѣ.

Следъ това председателя на изпълнителния комитетъ прочете отчета на последния. Отъ него се вижда, че тракийската организация не е поставена на здрави основи по духъ и дисциплина. Председателя констатира задължения къмъ централната каса и вестника възлизащи на около 500,000 лева.

Председателя на доброволческото друж-ство «Сливница» последенъ поздрави събора. Въ кжса ентусиазирана речь той спомни годината 1885, когато доброволцитѣ и българската войска скжсаха съ острието на ножа си Берлинския договоръ и пожела, щото тракийци да стегнатъ организацията си по изправность, духъ и дисциплина и да не си дадатъ почивка, докато новитѣ договори, които хвърлиха наново въ робство части отъ българското отечество, не бждатъ скжсани и изгрѣе свободата на Тракия.

Контролната комисия даде своя отчетъ и иска освобождението на изпълнителния комитетъ отъ отговорность. Следъ дълги разисквания отчета на изпълнителния комитетъ и контролната комисия бѣха приети.

Третия день. Разисква се по обезщетението и оземляването на западно и източно тракийци — най-важния въпросъ, който е сложенъ на разискване отъ събора. Всички почти оратори се изказаха въ смисълъ: да се дѣйствува колкото се може по енергично предъ българското правителство и предъ О. Н., щото последнитѣ да се застжпятъ предъ правителствата на гръцката и турската държави, за да бждатъ зачетени легитимнитѣ права на всѣки тракиецъ, който насила, или по силата на договоритѣ бѣше принуденъ да напусне своето бащино огнище.

Всички оратори се изказаха противъ Ангорскиятъ договоръ, който отне имотитѣ на източно тракийци безъ ни най малко да ги обезщети.

Отъ говорившитѣ по този въпросъ най силно впечатление произведе речьта на делегата г. п. Николовъ, който въ една сбита форма резюмира всичко казано по въпроса, което може да се каже въ две думи: «пара и земя» искаме отъ българското правителство. То е длъжно да обезщети всички тракийци, живущи гдето и да било въ села и градове на Царството.

По въпроса се прие съответна резолюция.

Другитѣ въпроси: по печата, бюджета, по измѣнение на устава и др. минаха на бързо въ следобѣдното заседание.

Съ разни се приключи дневния редъ на събора.

На края съ тайно гласуване се избра новъ изпълнителенъ комитетъ въ съставъ:

Изпълнителенъ комитетъ:

Коста Георгиевъ, Д. п. Николовъ, Ник. Константиновъ, Д-ръ Чиловъ, Мих. Балджиевъ, Кал. Добревъ, Дим. Яневъ, Ст. Мавродиевъ, Дим. Дяковъ, Г. п. Анастасовъ, Ник. Панайотовъ.

Подгласни: Конст. п. Николовъ, Яни Ивановъ, Иванъ Д. Гюргенски.

Контролна комисия:

Руси Русевъ, Ат. Христовъ, Гълѫбъ Гълѫбовъ.

Подгласни: Ат. х. Атанасовъ, Ив. п. Василевъ.

В. «Тракиецъ», който по независящи отъ него причини, не можа да поздрави събора, пожелава на тракийци да видятъ сбжднати мечтитѣ си за свободна Тракия — Тракия за тракийцитѣ.

И. С.

ДА НЕ ГИ ЗАБРАВЯМЕ.

Минаватъ дни, месеци, години отъ тогазъ, когато българския народъ бѣ призованъ въ името на свѣтли идеали, въ името на блѣнъ люлянъ дълго въ гърдитѣ въ името на най светото — свободата на брата робъ, да даде скжпи жертви, да откжсне свидни цвѣтове отъ своята национална градина и поднесе предъ нозетѣ на кървавия богъ на войната.

Още гърмятъ полята и ечатъ планинитѣ отъ громко „ура!“ и спомнятъ за тамъ, кждето всѣко хълмче, всѣко долче е бурна епопея отъ още по бурно прекараня дни. Грьмътъ и урата разнасяха побѣда, а кръвьта, що шуртѣше, поеше топлата земя и караше да никнатъ и цъвтятъ цвѣтята на свободата.

Колко мечти и блѣнове, колко свидни мисли и крилати надежди рухваха предъ мисьльта за родината света? Колко .. Колко тегла и неволи прекараха за нея и колко много смѣлчаци—войни останаха тамъ, да блятъ съ духътъ са и сочатъ съ тѣлата си стремежа на българския духъ. Колко много!

Не мина време и отново се развѣха знамената, отново родината позова за нови борби и победи, за нови подвизи и слава. Летѣха! Ехтѣха чуки и долини, кънтѣха усои и съ грьмъ разнасяха победата на българския войникъ. Но.. Нови жертви, свидни чада се изтръгнаха отъ стройни редици и... останаха тамъ на вѣчни времена.

Тихия вѣтрецъ винаги ще лъха, милува и шепти на далечь безсмъртнитѣ думи на поета „...България! За тебе тѣ умрѣха, една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ и тѣ за тебъ достойни, о! майко, бѣха и твойто име само катъ мълвѣха, умираха безъ страхъ ..“

Миналата недѣля частитѣ отъ Ямболския гарнизонъ—37 пехотна Пиринска дружина и 4 конна жандармерийска група, наследници на славнитѣ ямболски 29 Ямболски и 42 и 46 пех. полкове и 4 коненъ полкъ, празднуваха бойната прослава на тѣзи части. Празднуваха и споменаха за безсмъртнитѣ имъ дѣла отъ рѣка Серетъ и Прутъ до Бѣло море и отъ Черно до Адриатическо морета.

Въ сжбота, на 20 т. м. вечерьта, на площадъ „Освобождение“ имаше заря съ церемонии. Въ 6 часа частитѣ, зап. офицери и подофицери, ветеранитѣ отъ Сливница, юнашкото дружество, учащата се младежь и другитѣ корпорации заеха мѣстата си. Провѣрката почна. Извикваха се имената на убити и врсedъ гробната тишина се обаждаха тѣхнитѣ наследници: „Падналъ геройски за родината! Хорътъ тихо пѣеше „Покойници“ и мисьльта неусѣтно се пренасяше въ онѣзи дни на величественъ подемъ.

Следъ това говори г. генералъ Бакърджиевъ — началникъ щаба на армията, който съ нѣколко кратки, но пълни съ съдържание и дълбока смисълъ думи, описа значението на тържеството и заслугитѣ на виновницитѣ му — геронтѣ светци. Помоли всички да паднатъ на колѣне и отдадатъ почить на загиналитѣ.

Въ този моментъ, когато всички бѣха паднали на колѣне, юнакинитѣ, облечени въ бѣла премѣна, направиха нѣколко красиви пирамиди. Трепетъ минаваше по тѣлото при видътъ на това мило тържество. Тихниятъ дъждецъ, който въ това време заваля, сякашъ бѣ сълзитѣ за хилядитѣ знайни и незнайни гробове.

Следъ това се образува факелно шествие изъ града. Войници носѣха свѣтящи плакарди, на които бѣ изрѣзано имената на нѣкои по важни боеве. Съ запалени факли, свѣтящи плакарди, общъ ентусиазъмъ и сърдце пълно съ хубави надежди шествието обиколи нѣкои отъ улицитѣ на Ямболъ и завърши, за да се продължи тържеството на другия день 21, недѣля, въ двора на казармитѣ на 37 пех. Пиринска дружина.

Сутриньта въ двора на казармитѣ имаше истинско мило тържество. Една следъ друга пристигатъ различнитѣ корпорации. Ето ги запаснитѣ офицери и подофицери, побѣлѣлитѣ доброволци отъ Сливница, спретнатитѣ юнакини и юнаци, колоездачното дружество, учащата се младежь, опечаленитѣ но горди тракийци въ стройни редици съ знамена и портрети украсени съ вѣнци пристигнаха и заеха мѣстата си. Първо имаше панихида за падналитѣ и следъ това молебенъ за живитѣ борци.

Г-нъ подполковникъ Анастасовъ описа на кратко бойната дейность на частитѣ отъ 3-а Балканска дивизия, респективно тази отъ Ямболъ: 29, 42 и 46 пехотни и 4 коненъ полкове и напомни за длъжностьта ни къмъ тѣхъ. Показа стария ветеранъ отъ Шипка г. Маринъ Кираджиевъ, единственъ останалъ живъ въ Ямболъ и завърши речьта си съ единъ апелъ къмъ гражданството и войнството за доброто на родината.

Казаха нѣколко думи г. полковникъ Марковъ и г-нъ полковникъ Калчевъ, началникъ гарнизона, които поздравиха войницитѣ и имъ напомниха важностьта на момента.

Войницитѣ минаха церемониаленъ маршъ и всички заедно съ музиката и знамената се отправиха за казармитѣ на 4 конна жандармерийска група.

Тукъ предъ малкия паметникъ бюстъ на загиналъ за родината войникъ се положиха вѣнци отъ чиноветѣ на гарнизона, отъ доброволцитѣ на Сливница, отъ женското дружество и отъ тракийцитѣ.

Последнитѣ при полагането вѣнеца казаха, че сега само вѣнецъ, но единъ день, когато видятъ свободна своята си родина— Тракия, ще издигнатъ тамъ истински паметникъ на свободата и ще величаятъ на вѣки ненадминатата храбрость на българския войнъ.

Въ едно отъ помѣщенията на 4 конна жандар. група бѣ сервиранъ обѣдъ на чиноветѣ отъ гарнизона и тѣхнитѣ гости. Говори г. полковникъ Марковъ, който помоли множеството да вдигне чашата и пие за здравето на върховния вождъ Н. В. Царя и за величието на България.

Пи наздравица г. Сяровъ отъ името на запаснитѣ офицери, който съ красиви изрази обрисува българския духъ и величието му по бойнитѣ полета. Следъ това стана стария ветеранъ г. Тенекеджиевъ, който разчувства всички съ кратkitѣ но излизащи изъ дълбочината на сърдцето му думи.

Г-жа Ваца Бояджиева отъ името на женското д-во „Развитие“ съ цвѣтисти и съдържателни думи описа подвига на покойнитѣ герои за родния край и заслугитѣ на живитѣ борци.

Г-нъ Б. Дамяновъ, зап. майоръ, отъ името на юнашкото дружество поздрави празднуващето войнство и като офицеръ, който е прекаралъ цѣлата си служба въ 4 кон. полкъ, описа бойната дейность на този полкъ.

Хорътъ тихо пѣеше „Мила Родино“.

При общъ ентусиазъмъ и веселие тържеството продължи до $4^1/_2$ часа следъ обѣдъ.

Следъ това, частитѣ отидоха по казармитѣ. Жалко и печално зрелище представляваше незаинтересоваността на една часть отъ гражданството и неуважаване на народната светиня — бойното знаме на 37 пех. дружина. Това знаме подъ което синоветѣ на Ямболъ, чадата на Тракия летѣха само отъ победи къмъ победи, това знаме, което олицетворява силата, мощьта и величието на родината и въ гънкитѣ на което витаятъ духоветѣ на геронтѣ светци. Това говори действително за тѣхния манталитетъ, като хора, като граждани на Ямболъ, но тѣ не трѣбва да забравятъ, че идеалитѣ на българския народъ сж голѣми и за тѣхъ трѣбва да се подготвятъ достойни хора, хора които да уважаватъ и пазятъ народнитѣ светини като зеницата на окото си. Дано не се повтаря вече, нека всички бждемъ единни и твърди като скала, когато се касае за благото и щастието на родния край. Нека подобни праздници станатъ истински народни празници и чрезъ тѣхъ да се възпитава и калява българския народъ за свѣтло бждаще.

З.

ТЕАТРЪ и МУЗИКА

ГНИЛО ОБЩЕСТВО.

Да не си помисли нѣкой, че ще пиша статия, която да анализира основитѣ на обществото, за да констатирамъ неговата гнилота? Не! Искамъ да пиша нѣщо за комедията „Гнило общество“, която трупата „Софийски Театъръ“, подъ управлението на В. Гендовъ, представи на ямболската сцена въ салона на Военния Клубъ.

Явихъ се предъ директора на театъра, г-нъ Гендовъ, който бѣше така любезенъ да ми даде едно мѣсто. Готовностьта, съ която ми услужи, показваше благоразположението на последниятъ къмъ представителитѣ на печата и за сигурностьта, която последния имаше въ предприятието си.

Отидохъ на време 8 безъ 10, а представлението бѣ обявено, че започва въ 8 часа. Салонътъ бѣ празенъ, но отъ скицата личеше, че бѣха продадени повече отъ половината билети. Въ салона бѣ влѣзълъ и единъ гражданинъ, г-нъ М-овъ, който гласно се възмущаваше за неточностьта на ямболската публика. Чорбаджии! Праздна работа! . . . Мърмореше той и азъ удобрително му кимахъ съ глава.

Както и да е, представлението започна въ $8^1/_2$ часа. Публиката бѣ повече ново чорбаджийска, като се изключатъ евреитѣ—постоянни посетители на спектакли отъ подобенъ родъ. Чиновничеството липсваше, което може да се обясни съ набъбналостьта на месеца.

Дигна се завесата. Сцената представлява: кабинета на прокуратора. Да прощаватъ артиститѣ, но момента, когато г-жа Лаертъ влиза и говори, приличаше по-скоро на лудница отколкото на театъръ. Всички около менъ съжалиха артиста, който играеше ролята на неинъ съпругъ. Така лудо и бѣсно се нахвърли тя върху последния, че мнозина си помислиха дали тя въ действителность не е озлобена противъ артиста, който героично понесе всичко. И навсѣкжде, гдето последната се явяваше на сцената, съ екзалтираностьта си предизвикваше по-скоро възмущение отколкото тънкия смѣхъ на съжалението, че сжществуватъ подобни нѣжни половини.

Въ замѣна на всичко това, което може да се вмѣни като дефектъ на играта, Джони въ второто действие бѣ въ своята стихия. Г-нъ В. Гендовъ, въ ролята на Джони, игра отлично. Той доказа, за лишенъ пжть, че може съ успѣхъ да играе трагични и комични роли. Тукъ той бѣше въ своето амплуа. Особено сцената, когато той имитираше държането на барона, какъвто той си въобразяваше че е.

Марнана много просташки плачеше. Неприятно задѣваше слуха у зрителитѣ.

Селестина игра хубаво. Само че трѣбва да се махнатъ отъ нейнитѣ уста думитѣ: „Ко прашъ?“ „Има ли нѣщо?“ Защото трѣбва да се предполага, че тя, която е живѣла въ Парижъ толкова години въ интелигентни семейства, ще притежава не толкова просташки речникъ.

Иосифъ и г-нъ Лаертъ играха задоволително.

Ще кажа нѣколко думи изцѣло за пиесата.

Комедията „Гнило общество“ е скалъпена зле и не отговаря на романа на Октавъ Мирбо. Хубаво би било трупата „Софийски Театъръ“ да подбира по хубави пиеси.

И. С.

„ТРАКИЕЦЪ“ ратува за по-добри дни.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

Какво да се прави.

Нашия народъ преживя жестоки изпитни, сждбата му жестоко се надсмя. Ньойскитѣ сждии съ своята жестока дума разкжсаха живото българско тѣло на части. Въпрѣки това чашата съ горчивинитѣ не биде изпита до край. Тежкитѣ икономически условия тласнаха часть отъ народа ни до друга крайность. Отворенитѣ рани, вмѣсто съ систематическо лѣкуване, поискаха нѣкои да премахнатъ съ нарѣзване на цѣли части отъ изтощения и безъ това български организъмъ. Провидението ни спаси, но утре? Ето единъ въпросъ, на който ние трѣбва да отговоримъ.

Бждащето на нашето отечество нуждно е да бжде винаги предъ очитѣ ни, утрешна България, това е днешната младежь, тѣхнитѣ действия ние трѣбва да следимъ зорко, като сами имъ даваме примѣри съ думи и съ добри дѣла. Изпуснемъ ли младежьта изъ предъ видъ, напраздно сж усилията ни къмъ всѣко едно добро начинание. Днесъ младежьта е изпусната отъ родители и учители. Лошия примѣръ се възприема отъ всички, нелжзитѣ и недогледството ни, ще ни чука единъ день по главата, ако не вземемъ своевременно мѣрки. Ние трѣбва да се корегираме въ доста работи, за да създадемъ бждащия гражданинъ такъвъ, какъвто трѣбва да бжде.

Родолюбието у насъ не е тъй силно, въпрѣки че ние можемъ да бждемъ добри граждани. Кръвьта на стотици хиляди български синове, пръсната по бойнитѣ полета, доказа, че ние знаемъ да мремъ за отечеството си, но се пакъ има нѣщо гнило, което хвърля въ очи.

Религиозностьта, тя едва се подържа, безвѣрие ни е обзело, а то е най-страшното нѣщо въ свѣта.

Възпитанието, истинското възпитание, което трѣбва да бжде присжща черта на всѣки интелигентенъ и културенъ човѣкъ, у насъ куца, а у младежьта липсва. Последната предпочита авантюритѣ, спорта, лекитѣ романи, друга рскитѣ сплетни, кинематографитѣ, предъ сериозната научна работа. Така ако се върви, края не ще бжде добъръ — това историята ни казва. Трѣбва съ общи усилия да възвърнемъ изгубеното и да тръгнемъ напредъ въ догонване културнитѣ народи, но не да възприемаме отъ тѣхъ отрицателното, но онова което ги издига въ нашитѣ очи като трезви и просвѣтени.

Какво е нуждно да се направи? Първо нѣщо ние трѣбва да се приучимъ да обичаме отъ сърдце земята, въ която сме се родили и за която сме проляли изобилна кръвь. У насъ родолюбивитѣ праздници приеха форма на обрядность, ние не ги чествуваме, защото тия дати сж скжпи за насъ, но защото трѣбва да изпълнимъ една формалность.

Освенъ учащата младежь и официалната власть, колко граждани присжтствуватъ, за да присъединятъ своитѣ топли молитви за успокоение душитѣ на падналитѣ народни труженици? Не се чете по лицата онова, което трѣбва да бжде изразъ на въодушевление и възторгъ, на умиление и сълзи.

Повторението често на едни и сжщи нѣща създава скука и индиферентность. А това ще се избегне по следния начинъ.

Ние трѣбва да чествуваме всичко два народни праздника презъ годината. Единъ презъ пролѣтьта когато да се празднува нашето духовно пробуждане и мощь, а другия презъ есеньта, когато да манифестираме нашата национална гордость.

Първия праздникъ може да бжде презъ месецъ май, напримѣръ на 24 май, когато ведно съ чествуване паметьта на св. Кирилъ и Методий, да прославимъ всички наши духовни будители — Климентъ, царь Симеонъ, Черноризецъ, Иоанъ Екзархъ, Теодосий, Ефтимий, Паисий, Софроний, Беронъ, Фотиновъ, Иларионъ Макариополски, Неофитъ Рилски, Братя Миладинови, Чинтуловъ, Славейковъ, Каравеловъ и всички починали поети отъ освобождението насамъ.

Тоя праздникъ трѣбва да бжде общонароденъ, т. е. да чествува цѣлия български народъ, като почнемъ отъ габровската колиба и свършимъ съ столицата. Това трѣбва да бждатъ тържества, дето народа да даде външенъ и вжтрешенъ изразъ на чувства, искрени и топли. Тоя праздникъ може да трае 2—3 дена, но да се разбере, че нѣщо веляко става въ душата на нашия народъ.

Праздника на нашето национално пробуждане, дейность и мощь може да бжде, както казахме, презъ есеньта. Тогава ще почетемъ паметьта на виновницитѣ на нашето национално единство и свобода — като Аспарухъ, Ив. Асѣнь II. Раковски, Каравеловъ, х. Димитъръ, Ст. Караджа, В. Левски, Ангелъ Кънчевъ, Бенковски, Каблешковъ, попъ Харитонъ, Бачо Киро, Хр. Ботевъ, царя Освободителя, въобще всички ония, които съ своята дейность, или съ цената на своята кръвь, запечатаха свободата на нашето мило отечество. Тогава ние ще имаме по-други резултати, тогава нашия изразъ ще бжде по-възторженъ, нашата душа по сгрѣна.

Преди години ние се смѣехме на сърбитѣ, че тѣхниятъ учитель питалъ децата: „Шта си ти", но изглежда, че и за насъ това ще бжде необходимо нуждно.

Въпроси изъ нашето минало сж тъмни за мнозина отъ насъ. Дали сме ние славяни по произходъ или турко-татари, днесъ мнозина не знаятъ, а ако знаятъ, че сме славяни, тѣ не могатъ да обяснятъ, защо е това така, т. е. какъ се е образувала българската народность при наличностьта на два разнородни елемента — български (хунски) и славянски.

Нашитѣ родолюбиви организации трѣбва да следятъ и бждатъ дважъ по строги къмъ себе си, ако искатъ да постигнатъ своитѣ цели. Хора които сж компромитирани всредъ обществото, да нѣматъ достжпъ тамъ, иначе има опасность единъ день всичко да се провали. Централнитѣ управления трѣбва да познаватъ даже и зжбитѣ на тия, които поставятъ на отговорни постове въ провинцията. Чистия нравственъ ликъ на началника създава дважъ по-чисти и предании членове. Тогава дѣлото преуспѣва.

З И

Следва.

Ексурзиитѣ на Българския Нар. Мор. Сговоръ.

Презъ втората половина на идущия м. февруарий ще се състои екскурзия до Цариградъ, Атина, Александрия, Кайро, Ерусалимъ, Бейрутъ, островитѣ Кипъръ и Митилинъ, която ще трае 25 дни. Пжтни, за храна и др. разноски сж потрѣбни всичко 8—10,000 лева, възможно и по-малко.

Втората голѣма екскурзия ще се състои до *Италия* презъ втората половина на м. Априлъ съ Италиянски параходъ, съ спирания въ Цариградъ 1 день, Неаполъ 3 дни, — Римъ 4 дни — Флоренция 2 дни — Венеция 2 дни — Милано 2 дни и Генуа 2 дни и разходка до Капри и Тиволи. Ще се посети и голѣмия мостренъ панаиръ въ Милано.

Пжтуването по море до Неаполъ и обратно заедно съ храната ще струва I класа 8800 л., а III класа 6400 лв., а въ Италия разходитѣ за храна, хотели, които ще бждатъ едни отъ най-добритѣ, за желѣзници и др. сж потрѣбни около 6600 л. или всичко за единъ екскурзиянтъ сж потрѣбни *за единъ месецъ,* колкото ще трае екскурзията, не повече отъ 15,000 лв., ако пжтува I и II класа и до 13,000 л. за III класа. Възможни сж и други намаления, за които се водятъ преговори.

Записванията ставатъ отсега при председателя и секретаря на клона на Б. Н. М С въ града ни г. г. инженеръ Б. Бочковъ и Н. Бояджиевъ, чиновникъ пощата. Желающитѣ трѣбва да внесатъ при записване 50 на сто отъ разноскитѣ по море (4400 лв. за Италиянската екскурзия, а 100 лв. за оная до Египетъ).

НАША ДУМА

За града.

Не само външния свѣтъ, а и ние българитѣ знаемъ много малко за Ямболъ — той е прочутъ само като «гнездо на анархисти».

Време е да се разсее невежеството, което поставя града ни все на заденъ планъ и да се даде възможность на чужденци и българи да го посетятъ. Последния конгресъ на Тракийцитѣ доведе маса конгресисти и нѣколко чужди журналисти — тѣ ще бждатъ едва ли не едни отъ първитѣ, които ще лансиратъ града ни: тѣ ще предадатъ впечатленията си и нека се надѣваме тѣ не ще бждатъ отрицателни.

Дългъ е на всѣка организация въ града ни да си постави амбицията и вземе единъ отъ бждащитѣ конгреси на своя съюзъ, защото по тоя начинъ града ни ще стане известенъ въ всѣко отношение.

А това ще донесе само полза!

Освещаването на Атолово.

На 21 т. м стана тържественото освѣщаване на с Атолово, построено отъ Английската фондация „Спасете децата". Не можемъ да не изкажемъ възхищенито си отъ тѣзи добродетелни чужденци, които надделяха всички пречки и докараха дѣлото си до неговия логиченъ край Слава и честь на представителя на фондацията Господинъ Уебстъръ, който положи неимовѣрни усилия и увѣнча съ успѣхъ дѣлото си да приюти презъ настжпающата зима стотина бѣжански семейства и да замѣни сълзитѣ съ усмивка у толкова много деца. За цельта фондацията е похарчила около 6,000,000 лева.

При освѣщаването присжтствува Негово Величество Царя на Българитѣ, Министръ Председателя, главния секретарь на фондацията, управляющия английската легация, комисаря на на Обществото на Народитѣ, окр. управитель г. Данчевъ, нар. представитель г. Н. Савовъ и много гости отъ София, Ямболъ и околнитѣ села.

ОТЗИВИ.

На в. „Правда" — Сливенъ. По поводъ писаното въ бр. 144—145 на вестника ни, за премѣстването на Окржжното Трудово Бюро отъ Сливенъ въ Ямболъ, събрата ни „Правда" вмѣсто да ни изпрати броя си отъ 20 того — това не е сторилъ, за да може да мине незабелязано хроникираното отъ него, въ което подхвърля, че лѣемъ крокодилски сълзи за държавната пара. Нека ни прости за нескромностьта, обаче той измѣства въпроса, като търси основанията на нашитѣ твърдения само въ наема за помѣщенията канцеларитѣ на бюрото. Трѣбва да се знае отъ респективния министъръ, че „Тракиецъ" защитава следното положение: почти всички складове на бюрото сж въ Ямболъ. Въ Ямболъ ставатъ всички търгове за доставки на сжщото бюро. Освенъ това то ще бжде по близо до базитѣ си.

Дали събрата ни не се ржководи отъ материалнитѣ изгоди, както за себе си, тъй и за антуража на бюрото? На тоя въпросъ ни навежда публикацията на обявата въ сжщия му брой за търсене помѣщения за канцеларитѣ и архивата на бюрото.

Нека в. „Правда не си затваря очитѣ предъ фактитѣ и да шантажира съ антрефилето си.

ХРОНИКА.

Поправка. Фейлетона въ бр. 144—145 на вестника ни не е отъ **Zoo,** а отъ фейлетониста ни **Ексъ.** Просимъ извинение за техническата грешка.

Въздържателната ложа „Тунджа" въ града ни ще чете всѣки вторникъ вечерь, 6 часа, презъ декемврий и януарий въ училището „Св. Кирилъ и Методий", реферати Входъ безплатенъ. Поканватъ се гражданитѣ да ги посетятъ.

Ремонта на храма „Св Николай" въ града ни е привършенъ и на 28 т м. божествената литургия се извърши въ него отъ Н. В Пр Св. Слив Митрополитъ Г. Г. Иларионъ. За цельта настоятелството издаде позивъ къмъ гражданството съ молба, него день предвиденитѣ отъ всички суми за празднично изхарчване да се дадатъ даръ за храма. Ако този позивъ за материална подкрепа не е далъ очакванитѣ резултати, то гражданството съ масовото си посещение е дало морална подкрепа на труженицитѣ настоятели, които въпреки несгоди, критика и хули отстояха да видятъ края на дѣлото си.

Ямболското археологическо дружество кани членоветѣ си и гражданитѣ на събрание въ недѣля — 5 декември, 2 часа сл обѣдъ въ педагог училище

1 Ще се даде отчетъ отъ делегата на конгреса на археолозитѣ.

2. Ще се приематъ нови членове

Въ идния брой ще дадемъ изцѣло речьта на председателката на женското д-во „Развитие", държана на войнишкия обѣдъ въ коннитѣ казарми на 21 того, речь съ ценни мисли, отговорящи на духа на „Тракиецъ", която е наредена, но въ тоя брой не можа да се помѣсти.

Пишатъ ни отъ града. На 20 того вечерьта — зарята на бойния праздникъ на Балканци — когато музиката свиреше народния химнъ и се пѣеха молитви за загиналитѣ герои, нѣкои учители и ученици отъ педагог. гимназия предизвикваха съ лошото си държане. Трѣбваше единъ гражданинъ да напомни на директора г. Д. Поповъ да накара доста ученици да свалятъ шапки.

Дирекцията на статистиката дава сведения, че презъ м. октомври въ страната сж извършени 14 разбойнически нападения, отъ които едно въ Бургаски окржгъ. Въ Мастжнлийски окржгъ сж извършени най-много нападения — 3. Има окржзи, въ които не сж извършени никакви нападения.

Образувана е въ София организация „Незнаенъ воинъ" на студентитѣ сираци отъ войнитѣ. Въ тая организация, която си поставя взаимнопомощни и културнопросвѣтни цели за сега влизатъ четири студенти отъ Ямболъ.

На конгреса на младежитѣ македонци, който се състоя на 21—23 т. м. въ София, Ямболци не сж присжтствували.

Отпуснати сж отъ комисаря на контролата по заема на бѣжанцитѣ г. Шаронъ, който тия дни замина за заседанието на О. Н, нови 5 милиона лв. за покупка на семена за бѣжанцитѣ у насъ. Отъ тѣхъ за бургаски окржгъ сж определени 2,479,619 лв. По рано бѣха отпуснати 12 милиона лв. До сега нашия окржгъ е получилъ най голѣмъ кредитъ

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Балканската юнашка областъ свика въ града ни конгресъ на 27 и 28 т. м.

Присжтствуваха делегати и гости отъ 12 юнашкидружества.

Понеже до сега не сж ставали въ Ямболъ подобни юнашки сбирки, делегатитѣ на тукашното дружество „Тракийски Юнакъ" настояваха предъ конгреса идния II областенъ съборъ да се изнесе въ Ямболъ

Федералния съветъ на Б Н. С. Ф. ще заседава на 5 и 6 дек. въ гр. Бургасъ.

Морския сговоръ, освенъ екскурзията до Египетъ ще уреди такава и до Италия Тя ще костува надъ 13,000 лв. Подробности при клона

ПОКАНА.

Поканватъ се всички ямболски спортисти и любители на общо събрание, което ще се състои на 5 декемврий т. г. въ училището „Св. Кирилъ и Методий" за основаване на новия ямболски спортенъ клубъ *«Георги Дражевъ»*, на който трѣбва да се сложатъ здрави основи, които и при най-силнитѣ бури да не могатъ се срути и да се създаде име между гражданството, като здравъ и сериозенъ клубъ, за да може навсѣкжде да представи Ямболъ въ спортно отношение

Ако искаме да имаме единъ стабилизиранъ клубъ да съперничи на софийскитѣ клубове, то необходимо е идването на всѣки спортистъ и любитель

Група спортисти

2 стаи и кухня
се даватъ подъ наемъ
Споразумение: Ап. Зафировъ.
1—3

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ"!

Дава се подъ наемъ
Дюкянъ за работилница или за складъ, сжщо и 3 стаи и кухня — на жѫлата до турската баня.
Споразумение при **Петъръ Колевъ** — сжщата кжща.
1—4

ТЕЛЕГРАМА.
Пристигнаха многоочакванитѣ мжжки суконени шапки отъ най-прочутата италиянска фабрика «КАМБИАГИ». Най-трайна стока съ най-модерни фасони и цвѣтове при единственитѣ представители за града Ямболъ: **Паско Куловъ** — площадъ «Освобождение» и при **Ат. Хасърджиевъ** — срещу кооперация «Братство».
1—5

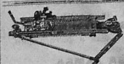

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ
Нова партида пристигнаха всички номера и ширини отъ прочутата и известна фабрика „МЕТЕОРЪ". Съ своята здравина и леко работене си е добила най-голѣмо разпространение.
Безплатно обучение. Цени подъ конкуренция.
При **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ** — Ямболъ срещу кот. „Стара Америка" № 16.
5—10

ВАЖНО ЗА СЕЗОНА.
Съобщаваме на многобройнитѣ си клиенти отъ града и селата, че по случай настжпающия сезонъ набавили сме въ **новопостроения ни дюкянъ — до пощата „ПРИ МАЛКОТО МЕЧЕ"** различни мѣстни и европейски финни кожи: **муфлони, тибети, опозуми, лутръ, биберъ, чинчила, зайци белгийски** отъ различни качества и цвѣтове, отъ които се изработватъ: яки, шарпи и цѣли **кожени палта по поржчка.** Така сжщо и различни качества **материи за палта** на извънредно низки цени.
Въ дюкяна ни се изработватъ готови и по поржчка шуби и полушуби, подплатени съ най-хубави **мѣстни и италиянски кожи — ромери и кронери.** Подплатяватъ се кюрчета съ лисица **гарантирана, както на цвѣтъ, така и въ здравината на кожата.** Калпаци отъ астраганъ, италиянски кожи, матерки и др.
Прочее, заповѣдайте въ дюкяна ни „При малкото мече" само веднажъ и ще се увѣрите въ всичко гореизложено, че действително се задоволява и най-изтънчения вкусъ на клиента.
3—3 Съ почитание: **БРАТЯ ХЪРКОВИ.**

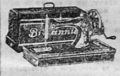

ШЕВНИ МАШИНИ „БРИТАНИЯ"
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ „БРИТАНИЯ" и **„Френчъ-Клайсъ"**
въ брой и на дългосрочни изплащания при
3—3 **АТ. ГРИЗОВЪ** — Ямболъ, ул. „Търговска"

ВИЕНСКИ МОДЕЛИ ТАБЛО КРЕВАТИ

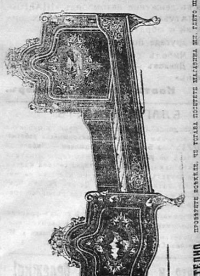

ВНИМАТЕЛНО
ЛУКСОЗНИ И ОБИКНОВЕНИ СТОЛОВЕ, ЦВѢТАРНИЦИ, ЗАКАЧАЛКИ И ДР.
СЪ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ ЩЕ НАМЕРИТЕ САМО ВЪ МАГАЗИНА НА
8—10 **ГЕОРГИ ЩЕРЕВЪ** — Ямболъ

РАБИНДРАНАТЪ ТАГОРЕ ПРЕДЪ СОФИЯНЦИ.

СПЕЦИАЛНА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ.

Салона на бившия Свободенъ театръ е препълненъ. Вънъ полицията не може да въдвори реда. Студентитѣ сж особено настойчиви. Съ голѣмо закъснение — Тагоре е билъ акламиранъ отъ множеството твърде продължително — конферанса на индуския мислитель почва.

Сцената се открива. Тагоре е облеченъ въ сива, бозова мантия, седналъ на кресло. Около му прави членоветѣ отъ управителния съветъ на Дома на изкуствата и печата. Продължителни ржкоплѣскания. Г Д Казасовъ представя скжпия гость. Напрежението е голѣмо. Всѣки, като че ли желае да чуе пръвъ говора му. И той — екзотичния човѣкъ — започва. Говори на английски Гласътъ мелодиченъ, плавенъ и приятенъ се лее безъ засѣчка. Нѣщо нѣжно увлечащо звучи въ думитѣ му. Безъ афектации, съ скромни, смислени жестове, съ навремененъ блѣсъкъ въ очитѣ поета философъ говори за себе си. Самотата е която го е създала. На нея той дължи всичко. Не обичалъ училището. Често манкиралъ, уединявалъ се. Пишелъ безъ да счита, че нѣкога неговитѣ поеми ще го лансиратъ въ свѣта. Чувствувалъ удоволствие да пише. Следъ време отивайки въ Лондонъ той тутакси за кжсо време сталъ известенъ на свѣта. Той схваща своята мисия като дългъ да учи човѣчеството на любовь и единение и намира много общо между двѣтѣ нации — българската и бенгалската. Той не познава добре България, но неимовѣрно сърдечния приемъ го затрогва. Той вижда, че го ценимъ.

Срещу нашата ложа е тая на индускитѣ дами. Тѣхнитѣ екзотични костюми фрапиратъ. Малката дъщеря на снахата на Тагоре е симпатично дете. Дамитѣ иматъ типични бронзови лица и носятъ на челата си червения знакъ на съпружеското благочестие. Всѣки гледа ту тѣхната ложа, ту мастития старецъ, който като че ли е живия представитель на източната култура предъ която вече изглежда, Запада отстжпва.

Овацитѣ не спиратъ. Поета е принуденъ да рецитира нѣщо на бенгалски Нѣколко кжса отъ „Градинарьтъ" декламирани съ чувство ритъмъ и особена художественость отъ самия Тагоре на неговия матеренъ езикъ извикватъ френетични ржкоплѣскания. Бенгалския езикъ завладя множеството съ своята еженрична ритмичность и музикалность.

Втори пжть салона е препълненъ. Обстановката е сжщата. Тагоре е въ златисто керемидена мантия. Азъ съмъ щастливецъ щомъ и втория пжть ще го слушамъ. Много останаха вънъ. Стотината стражари осуетяватъ всѣкаква възможность за пристжпъ. Тагоре пазенъ отъ стражари! Да, но нашата любовь е тъй силна, тъй дива бихъ казалъ, че ние отъ любовь бихме го задушили.

Сега той говори за своята голѣма тъга при раздѣлата съ народа въ който вижда голѣми сходства съ своя Той разказва за едно празнуване на своя рожденъ день въ Китай. Китайцитѣ го направили китаецъ. Той станалъ китаецъ Сега момента билъ аналогиченъ. Толкова е силенъ изблика на взаимни чувства. Споменитѣ му за България ще бждатъ силни и скжпи. Той чувствува всичката искреность на нашия възторгъ. Той счита, че неговата цель на пжтуването — да проагитира едно свѣтовно единение и всечовѣшка любовь е реализирана и се чувствува неизказано щастливъ, че е намѣрилъ такъвъ жизнерадостенъ и милъ народъ.

Пакъ се зареждатъ напѣвнитѣ рецитати на непреведени до сега поеми, които г проф Стефановъ превежда; пакъ като че ли човѣкъ става бенгалецъ и като че ли разбира по нѣкакви неведоми пжтища мисъльта на голѣмия човѣкъ отъ Индия.

Тагоре притиска перпендикулярно дланитѣ си до гърдитѣ, салона се тресе отъ ржкоплѣскания сцената се закрива. Тагоре става невидимъ.

— Ако нашия Дъновъ не бѣше българинъ сигурно щѣхме даже по голѣмъ приемъ да му устроимъ.

— А може би, ако той отиде другаде той ще бжде оцененъ! — дочувамъ разговоръ до себе си.

Наистина дали Дъновъ трѣбва ще да не бжде българинъ?

Вънъ се е натрупало множество — всѣки желае да хвърли сетенъ погледъ на светецообразния човѣкъ, който си отива Стражаритѣ — неизбѣжнитѣ стражари у насъ — сж въ стихията си — Тагоре е спасенъ — малцина го виждатъ. Но следъ двадесетина метра автомобила тръгва бавно и множеството се втурва. До хотела всѣки се мжчи да го види, да срещне благия погледъ Каква обичь, каква почить къмъ човѣка на Истока човѣка на миролюбивото мировъзрение!

Тагоре се скрива отъ погледа, може би за винаги . . .

Т. Б

„ПО-БЪРЗЪ ОТЪ СМЪРТЬТА"
съ Хари Пилъ въ Модеренъ Театръ

ПРОДАВАТЪ СЕ: 1) Кжща съ 3 стаи, изба и 300 кв. метра дворно мѣсто до училището «Отецъ Паисий».
2) Праздно мѣсто 2800 кв м. въ индустриалния кварталъ — срещу тухлената фабрика «Тунджа».
8—10 Справка при **Ив. К. Марангозовъ**

Даваме подъ наемъ и отстжпваме ДЮКЯНА си съ КОЛОНИАЛНИ СТОКИ находящъ се на ул. «Търговска» — новото здание до Вл. Воденчаровъ
Споразумение: **Ст. Ив. Узуновъ** — кирекчия до каргунския мостъ
2—3

Печ. „Свѣтлина" — Марангозовъ — Ямболъ — № 1168/1926